

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Pr-2182/2019-70

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu po sucu toga suda Domagoju Franji Frntiću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Roberta Svetića iz Rijeke, Uljarska 2, OIB: 29699841529, zastupanog po punomoćniku Borisu Jukiću, odvjetniku iz Zagreba, Drenovac 2, protiv tuženika Republika Hrvatska, Ministarstvo unutarnjih poslova, OIB: 5634238587, zastupanog po Općinskom građanskom državnom odvjetništvu u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 15. srpnja 2026. u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja Ornele Perišić, odvjetničke vježbenice, te punomoćnika tuženika Tomislava Klasića, savjetnika pri OGDO u Zagrebu, dana 11. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I/ Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Predlaže se sudu usvojiti tužbeni zahtjev te naložiti tuženiku isplatu naknade za terenski dodatak tužitelju sa zakonskim zateznim kamatama te da mu naloži naknaditi tužitelju parnični trošak."

II/ Nalaže se tužitelju da tuženiku nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.150,00 eur, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05 i dr.), po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, tekućim od 11. rujna 2026. do isplate, u roku od 8 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u tužbi i tijekom postupka navodio da je bio zaposlen kod tuženika u zasebnoj ustrojstvenoj jedinici unutar Ministarstva unutarnjih poslova, te da mu s obzirom na poslove i radne zadatke koje je obavljao pripada i terenski dodatak, koji je onda potraživao u ovom postupku za razdoblje od 1. prosinca 2011. pa nadalje, uz naknadu parničnih troškova, sve s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu i tijekom postupka navodio da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, u kojem smislu se predlagalo odbijanje tužbenog zahtjeva, uz nadoknadu parničnih troškova.

3. Sud je u svrhu utvrđenja činjeničnog stanja tijekom postupka izvršio uvid u Zahtjev za mirno rješenje spora od 22. studenog 2016. (str. 5-6 spisa), Odgovor tuženika od 6. veljače 2017. (str. 7 spisa), potvrde o isplatama (str. 9-10, 16 spisa), prilog podneska od 6. prosinca 2017. (str. 17-75 spisa, kao prilog umetnut u Pomoćni omot spisa), platne liste (str. 79-120, 185-244, 257 spisa), evidencije o dnevnom rasporedu službe i prisutnosti na radu (str. 125-184 spisa), dopis tuženika od 13. listopada 2016. i 25. travnja 2019. (str. 247, 265-266 spisa), izvod iz Zapisnika sa elektronske sjednice Komisije za tumačenje odredaba i praćenja primjene KU-a za državne službenike i namještenike (str. 248-253 spisa), dokumentaciju dostavljenu na CD-u (str. 254 spisa) i Rješenje tuženika od 20. listopada 2016. (str. 256 spisa), kao što je saslušan i sam tužitelj na ročištu održanom 19. svibnja 2025. (str. 333-335 spisa), s tim da su svjedoci Martina Baković, Nenad Klepac, Željko Flanjak i Zvonimir Bulić, saslušani zamolbeno (preslika zapisnika Općinskog suda u Rijeci, od 13. svibnja 2025. i 26. lipnja 2025. - str. 328-332, 340-342 spisa).

4. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno primjenom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN, 53/91 i dr.) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan.

5. Među strankama nisu sporne prethodno navedene okolnosti tj. da je tužitelj bio zaposlen kod tuženika tj. u Ministarstvu unutarnjih poslova, na prethodno opisanim poslovima i radnim zadacima, te je u tom smislu smatrao da mu pripada i naknada za terenski dodatak u smislu odredbe čl. 56. tada važećeg Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike. Tuženik se, kako je već rečeno, protivio takvom zahtjevu tužitelja, ističući da je tužitelju u cijelosti isplaćena naknada za terenski dodatak, kako je to npr. vidljivo iz dokumentacije tj. tabele dostavljene uz podnesak tuženika od 6. prosinca 2017..

6. S obzirom na prethodno navedene suprotstavljene tvrdnje stranaka, tijekom postupka su izvođeni predloženi dokazi, tj. izvršen je uvid u priloženu dokumentaciju te je saslušan tužitelj kao i predloženi svjedoci, a u svrhu utvrđenja činjeničnog stanja.

7. Također je tijekom postupka bilo utvrđeno, a kako je i sam tužitelj predlagao, da je potrebno provesti i financijsko vještačenje na okolnost izračuna visine potraživanja tužitelja kojim slijedom je i bilo određeno odgovarajuće vještačenje po vještaku te struke (rješenje od 29. svibnja 2025. – str. 336 spisa). Međutim, sudski

vještak koji je preuzeo obvezu provođenja vještačenja je nakon proučavanja spisa dostavio dopis od 29. listopada 2025., u kojem je u bitnome navodio koje je sve radnje potrebno provesti u svrhu izrade nalaza i mišljenja uzimajući u obzir da se tražilo da se opseg terenskog rada tužitelja utvrdi temeljem uvida u rasporede rada, radne naloge, knjige dežurstava, knjižice korištenih vozila te pripadajuća izvješća, sve za razdoblje od 18 mjeseci, i što onda iziskuje i povećane troškove provođenja vještačenja, s obzirom na obilnost dokumentacije u koje je potrebno izvršiti uvid, i u vezi čega vještak mora pristupiti u prostorije tuženika tj. prostorije PU Primorsko-goranske, što podrazumijeva i putne troškove za vještaka. U tom smislu vještak je zatražio za provođenje vještačenja viši iznos nego što je bio prvotno određen, uplata kojeg dodatnog iznosa je onda rješenjem raspravnog suda od 14. siječnja 2026. bila i određena (str. 361 spisa).

8. Tužitelj u naznačenom roku a niti kasnije nije uplatio dodatni iznos (od 500,00 eur), već je na ročištu od 27. travnja 2026. predlagao da se vještačenje ipak provede i temeljem prvotno uplaćenog iznosa, prvenstveno temeljem spominjane dokumentacije, uzimajući u obzir ukupno dvije knjige dežurstava, jer da se u naravi radi o bilježnicama školskog formata u koju su upisivana pojedina dežurstva tj. dolasci i odlasci i sl., i koja dokumentacija je u posjedu tuženika, u kojem smislu je tužitelj smatrao da je već uplaćeni iznos od 500,00 eur dovoljan za takvu vrstu vještačenja.

9. Već određeni vještak je temeljem takvih očitovanja uz dopis od 27. travnja 2026. ponovno pozvan na provođenje vještačenja sukladno prethodno citiranim tvrdnjama tužitelja te bez daljnje uplate, također sukladno prijedlogu tužitelja, na što je vještak svojim dopisom od 22. svibnja 2026. naveo da pod takvim uvjetima ne može preuzeti vještačenje, ustrajući na nužnosti podmirenja i dodatnih troškova, sve vezano na već opisane parametre vještačenja tj. složenosti istog.

10. I na nadalje zakazanom ročištu za dan 15. srpnja 2026. tužitelj je predlagao provođenje vještačenja temeljem do tada uplaćenog iznosa, uz eventualno imenovanje novog vještaka s područja Primorsko-goranske županije, no kakvi prijedlozi nisu prihvaćeni te je stoga odbijen dokazni prijedlog za provođenje financijskog vještačenja (prijedlozima tužitelja sa ročišta od 15. srpnja 2026. se protivio i zastupnik tuženika). Naime, vještak financijske struke kojeg je sud odredio se čak u dva navrata pisanim putem očitovao o razlozima i opravdanosti povećanja troškova vještačenja, ukazujući na složenost samog vještačenja, obimnost dokumentacije u koju je potrebno izvršiti uvid, potrebu odlaska na teren tj. u prostorije konkretne policijske uprave i sl., i koje argumente je sud u cijelosti prihvatio budući da navedeno proizlazi iz stanja spisa tj. do tada utvrđenog činjeničnog stanja, kod čega prijedlozi vještaka nisu u suprotnosti niti s Pravilnikom o stalnim sudskim vještacima (NN, 38/14 i dr.), kojim slijedom je sud i naložio uplatu dodatnog iznosa od 500,00 eur već spomenutim rješenjem od 14. siječnja 2026., po kojem tužitelj nije postupio.

11. Dakle, tužitelj, na kojem je teret dokazivanja, nije podmirio potrebne troškove vještačenja, za koje troškove je utvrđeno da su opravdani i potrebni, na koji način se onda samo vještačenje nije moglo niti provesti, kojim slijedom je taj dokazni prijedlog odbijen, kako je vidljivo iz raspravnog rješenja od 15. srpnja 2026., tj. odbijen je i prijedlog za određivanjem nove osobe vještaka, budući da za navedeno nisu bili ostvareni razlozi, s obzirom da je i do tada određeni vještak (Lidija Tkalec Gradinščak - Vještak Tkalec d.o.o.) u cijelosti udovoljavao kriterijima za provođenje predmetnog

vještačenja, dok su i navodi vještaka iz očitovanja od 23. listopada 2025. te 22. svibnja 2026. bili opravdani tako da nije utvrđeno postojanje razloga za određivanje nove osobe vještaka, makar i s područja Primorsko-goranske županije (putni troškovi iz Zagreba su samo dio ukupnih troškova vještačenja, kod čega tužitelj do zaključenja glavne rasprave ni na koji način nije dokazao tj. učinio vjerojatnim da bi eventualni novi vještak ponudio nižu cijenu vještačenja /na ročištu od 15. srpnja 2026. na kojem je zaključena glavna rasprava punomoćnik tužitelja nije bio u mogućnosti navesti konkretan prijedlog u odnosu na imenovanje eventualnog novog vještaka/).

12. Kako bez provođenja financijskog vještačenja nije bilo moguće utvrditi visinu potraživanja tužitelja, što je nužno za eventualno usvajanje tužbenog zahtjeva, sve neovisno o osnovanosti istog, to je valjalo odbiti tužbeni zahtjev tužitelja, s obzirom da je krivnjom samog tužitelja onemogućeno provođenje dokaza (financijskog vještačenja) kojim bi se predmetna visina utvrdila, na koji način je onda tužbeni zahtjev valjalo odbiti, budući da tužitelj nije dokazao svoje tvrdnje da bi mu i u kojoj visini pripadao utuženi terenski dodatak, sve i u smislu odredbe čl. 153. st. 3. Zakona o parničnom postupku, i to bez izvođenja dodatnih dokaza s tim da nije bilo potrebno niti posebno ocjenjivati već izvedene dokaze vezane za pitanje osnovanosti tužbenog zahtjeva (iskaze, pribavljenu dokumentaciju i dr.) s obzirom na već spomenuti propust tužitelja da putem financijskog vještačenja utvrdi visinu svojeg potraživanja.

13. Tim slijedom odlučeno je kao pod točkom I. izreke ove presude, pri čemu se ističe da nije bio prihvaćen prigovor mjesne nenadležnosti naslovnog suda kojeg je tijekom postupka iznosio tuženik, budući da je predmetni prigovor iznesen tek nakon što se tuženik već upustio u raspravljanje o glavnoj stvari (vidljivo iz priloženog odgovora na tužbu – str. 13 spisa), sve u smislu odredbe čl. 20. st. 1. Zakona o parničnom postupku.

14. Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku, a u vezi odredbe čl. 155. istog Zakona.

15. Tuženiku u skladu s važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika te temeljem priloženog troškovnika stoga pripada nagrada za sastav odgovora na tužbu te podnesaka od 13. studenog 2019. i 4. prosinca 2024., za svaku radnju po 100 bodova, te za podneske od 16. veljače 2022. i 17. studenog 2025., nagrada od po 25 bodova, kao i nagrada za zastupanje na ročištima održanim 7. prosinca 2017., 10. listopada 2018., 25. ožujka 2019., 23. listopada 2024., 19. svibnja 2025. i 15. srpnja 2026., za svako ročište po 100 bodova, te nagrada za pristup na ročišta zakazana za 7. listopada 2019., 21. studenog 2019., 8. svibnja 2024., 6. listopada 2025. i 27. travnja 2026., za svako ročište po 25 bodova, što je ukupno 1.075 bodova, odnosno 2.150,00 eur, (u preostalom zatraženom dijelu tuženiku nije priznata naknada parničnih troškova), koliko je onda s naslova nadoknade parničnih troškova tužitelj dužan isplatiti tuženiku, budući da je tuženik u cijelosti uspio u ovoj parnici, dok tim slijedom tužitelj nema pravo na nadoknadu parničnih troškova.

16. Tijek zakonske zatezne kamate na dosuđene parnične troškove temelji se na odredbi čl. 30. st. 2. Ovršnog zakona (NN, 112/12 i dr.).

17. Slijedom navedenog odlučeno je kao pod točkom II. izreke ove presude, s tim da će (nedovoljan) iznos uplaćen za provođenje vještačenja od strane tužitelja (500,00 eur) biti vraćen zasebnim rješenjem.

Zagreb, 11. rujna 2026.

Sudac:
Domagoj Franjo Frntić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u pisanom obliku putem ovog suda u pet (5) istovjetnih primjeraka u roku od osam (8) dana, a o žalbi odlučuje nadležan Županijski sud.

DNA:

- punomoćniku tužitelja
- zz tuženika

Broj zapisa: **9-3088d-08050**

Kontrolni broj: **02836-33eff-b5e6a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.